

ще да е притурилъ въмъ 24-тѣхъ познати гръцки букви нови нѣкои. Но дали бързоописното (курсивно) тогавашно гръцко писмо му е послужило за основа или пъкъ главното унциално, това на литургическите книги, не може да се утвърди. Фактъ аналогиченъ обаче ни представява и сегашните македонци, особено въ южните краища, които си служатъ съ гръцките букви за да пишатъ бащиния си славянски езикъ. Не е чудно, че гръцкото бързоописано писмо отъ VII в. е дало повечето отъ буквите на тъй наречената „глаголица“. Източните елементи у тази азбука лесно би се обяснили съ гръко-семитските азбуки на Мала-Азия и Сирия, отдѣто дишътъ Кирилъ Кападокийски.

А че наистина дълго време преди Кирила и Методия славяните са си служели съ гръцката азбука и съ нея са писали на своите родни рѣчи, това се твърди и отъ прочутото сказание на черноризеща Храбра, който дословно говори следното:

Кръстигъше же сѧ, римъ-
скими и гръцкими писъ-
мены и наждада хъ сѧ писати сло-
вѣнскѣ рѣчи безъ оустроения.
Нъ како можетъ сѧ писати
добрѣ гръцкими писмены
Богъ, или животъ, или зѣло,
или цръкви, чатаніе, или ши-
рота, или іадъ, или ждоу, или
юностъ и ина подобна смиль.
и тако вѣжъ многа лѣта.

Като се кръстиха (славѣн-
тѣ) бѣха принудени да пишатъ
славянски думи съ римски и
гръцки букви безъ уредица. Но
какъ може да се пише добре
съ гръцки букви Богъ, или же-
котъ, или зѣло, или цръкви,
или чатаніе, или широта, или
іадъ, или ждоу, или юностъ и
други подобни на тѣхъ? И та-
ка бѣше предъ много години.

„И така бѣше предъ много години“, т. е. откакъ се кръстили славяните, един по-рано други по-късно, тѣ са си служили съ гръцката азбука, търговцитѣ за търговията си, отдалните лица — за катадневните си нужди, така са правѣли и съверомакедонските славяне, кръстени още кждѣ 680-та година.

Въ „Успѣнието на Кирила Философа“, ръкописъ намѣренъ въ Призрѣнъ отъ Хилфердинга, има едно забѣлѣжително извѣстие, че Кирилъ е отивалъ на Бъргалница, както назва и Солунската легенда, и покръстилъ 4050 души между славяните, които още били езичници: